בבית המשפט העליון

בש"פ 6489/15

לפני:	כבוד השופט מ' מזוז
המבקשת:	מדינת ישראל
	נ ג ד
המשיבים:	1. פיראס חמד 2. מוחמד מג'לי 3. עלי גאזי 4. נידאל משעל
	בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 בת"פ 10578-01-15 בבית המשפט המחוזי בנצרת
תאריך הישיבה:	י"ח בתשרי התשע"ו (1.10.2015)
בשם המבקשת:	עו"ד תומר סגלוביץ
בשם המשיבים:	עו"ד אחמד מוסטפא; עו"ד אבו אחמד ח'אלד

החלטה

1. בקשה להארכת מעצר ראשונה של המשיבים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), בתשעים ימים החל מיום 6.10.2015 או עד למתן פסק דין בת"פ 10578-01-15, לפי המוקדם.

2. ביום 6.1.2015 הוגש לבית המשפט המחוזי בנצרת כתב אישום נגד המשיבים ושני נאשמים נוספים (הנאשמים 4 ו-6 לכתב האישום, שאינם עצורים) המייחס להם עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, חבלה בכוונה מחמירה, עבירות נשק, פירוק ושינוי זהות רכב, הסתייעות ברכב לביצוע פשע, שיבוש

מהלכי משפט ומסירת ידיעה כוזבת. כמו כן, למשיבים 1 ו-2 מיוחסות גם עבירות איומים ועבירת פציעה.

בהתאם לכתב האישום ראשיתם של האירועים בסכסוך בין המשיבים 1-4 והנאשם 4, שהם קרובי משפחה, לבין סביח עבאס (להלן: סביח) ובניו, אשר עבדו בבניית ביתו של המשיב 1. הסכסוך התגלע על רקע החלטתו של המשיב 1 להפסיק את עבודתם של סביח ובניו ולהביא תחתם את קרובי משפחתו. בעטיו של הסכסוך קשר המשיב 1 יחד עם המשיבים 2-4 והנאשם 4 קשר לאיים, להפחיד ולפגוע בבני משפחת עבאס (להלן: הקשר). הקשר יצא אל הפועל במספר אירועים אלימים שבוצעו על ידי המשיבים ואחרים ולהלן תמציתם:

אישום 1: ביום 23.8.2014 אביו של המשיב 1 קילל וסטר לסביח על פניו בשעה שביקר בביתו, ולאחר שחמאדה, אחד מבניו של סביח, התקשר למשיב 1 על מנת לברר את פשר ההתנהגות כלפי אביו, איים עליו המשיב 1 באמרו "הלילה תראה מה אעשה ואחורר כל בני משפחתך". שלושה ימים לאחר השמע איום זה אלמונים ירו לעבר בית הסמוך לדירתו של חמאדה, יריות אשר גרמו לפציעתו של אדם, ובחלוף שעתיים ממועד אירוע הירי קיבל חמאדה שיחת טלפון מאלמוני בה נאמר לו "ניצלת הפעם, יהיו עוד פעמים".

אישום 2: ביום 30.8.2014 הגיע המשיב 2 רכוב על אופנוע סמוך למוהנד עבאס, בן דודו של חמאדה, עצר לידו ודקר אותו באמצעות מכשיר חד, פעמיים, בכתף ימין. כאשר נשאל המשיב 2 על ידי מוהנד מדוע דקר אותו, הוא השיב "לך תשאל את בן הדוד שלך...". מאוחר יותר באותו היום קיבל מוהנד שיחה מהטלפון של המשיב 2, והדובר קילל אותו ואיים עליו כי ייפגע בו. זמן קצר אחר כך התקשר המשיב 1 למוהנד ואיים עליו, ובהמשך הערב התקשר גם לאביו של מוהנד (עיסאם) ואיים כי ישחט את בנו ויפגע בו.

אישום 3: ביום 31.8.2014 לאחר שהמשיב 2 בירר היכן מתגורר מוהנד הוא התקשר אליו ואיים כי יפגע בו ואף אמר "עוד יומיים אני פוגש אותך". בהמשך אותו הערב עמד המשיב 2 בקשר עם המשיב 4, והמשיב 4 פנה לנאשם 6 וביקש ממנו להביא את הרכב שבבעלותו לבית סבו. הנאשם 6 הביא את הרכב,

ויחד עם המשיבים פירקו את לוחיות הזיהוי המקורית של הרכב והתקינו עליו שתי לוחיות זיהוי גנובות משני כלי רכב שונים אשר פירקו שלא כדין. באותו הלילה, בסמוך לחצות, נסעו המשיבים 2 ו-3 והנאשם 4 ברכב אל ביתם של משפחת עבאס, כשבאחזקתם 6 כלי נשק מסוגים שונים, תחמושת ורימון הלם. בהגיעם אל בית משפחת עבאס הם זרקו את הרימון אל החצר שבחזית הבית ופתחו בירי כבד אל עבר החזית בה עמדו שניים מבני משפחת עבאס (מחמוד ורביע). לאחר הירי עזבו המשיבים והנאשם 4 את המקום ונטשו את הרכב בשכונה בנצרת עילית. כתוצאה מהירי אשר כלל לפחות 24 כדורים נפצעו מחמוד ורביע ונגרם נזק לרכוש. מאוחר יותר, בעקבות דיווח שקיבלו כי הרכב נתפס על ידי המשטרה, התקשר הנאשם 6 לבקשת המשיב 4 לאחיו והורה לו להגיש תלונה במשטרה כי הרכב נגנב. בהמשך לכך אף הגיע הנאשם 6 לתחנת המשטרה ומסר הודעה כוזבת על גניבת הרכב.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרם של המשיבים (והנאשמים 4 ו-6) עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. ביום 10.2.2015 הורה בית המשפט המחוזי בנצרת (כבוד השופט ס' דבור) על מעצרם של המשיבים 1-3. בהחלטה נקבע כי קיימת עילת מעצר ביחס לכלל המעורבים. כן נקבע, כי באשר למשיבים 1-3 קיימת תשתית ראייתית מספקת לצורך מעצרם, וכי מסוכנותם אינה ניתנת לאיון בחלופת מעצר ועל כן אינו נדרש לקבלת תסקיר.

באשר למשיב 4 (הנאשם 5 בכתב האישום) נקבע כי הרף הראייתי הלכאורי בעניינו ממוקם ברף נמוך יותר משל שאר המשיבים. נוכח האמור, והואיל וחלקו של המשיב 4 באירועים מושא כתב האישום הוא קטן באופן יחסי, הורה בית המשפט על הכנת תסקיר מעצר ודחה את המשך הדיון בעניינו. ביום 9.3.2015 הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב 4 עד תום ההליכים המתנהלים נגדו, בהסכמתו, תוך שמירת אפשרותו להציע בהמשך חלופת מעצר הולמת, וזאת נוכח תסקיר המעצר השלילי שניתן בעניינו ומאחר שלא הוצגה כל חלופת מעצר הולמת.

4. ביום 21.1.2015 התקיימה ההקראה של כתב האישום, ולאחר שהמשיבים (ושאר הנאשמים) כפרו בעובדות המיוחסות להם בכתב האישום נדחה הדיון למתן מענה מפורט. לאחר דחיות של מועדי דיון וניסיון גישור שלא צלח הורה בית

המשפט ביום 14.5.2015 על הגשת כפירה מפורטת לכתב האישום. כמו כן, בשל אילוצי יומנו של בית המשפט, בוטלו מועדי ההוכחות ונקבעו תחתם 5 מועדים חדשים לחודשים יולי-אוקטובר 2015. מועדים נוספים לשמיעת הוכחות עתידים להיקבע בישיבה הבאה הקבועה ליום 7.10.2015.

5. בבקשה מטעם המדינה להארכת המעצר נטען כי המעשים המיוחסים למשיבים מלמדים על המסוכנות הרבה הנשקפת מהם, ומעידים על התנהגות חסרת מעצורים אשר תחילתה באיומים, המשכה בדקירה ושיאה באירוע הירי. כמו כן, נטען כי מסוכנותם של המשיבים מתחדדת נוכח עברם הפלילי. למשיב 1 הרשעות קודמות, חלקן בעבירות של סחיטה באיומים ובכוח, בגינן ריצה 9 חודשי מאסר בפועל ואף תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה. למשיב 3 הרשעות קודמות, מהן הרשעות בעבירות רכוש ואלימות, ולמשיב 4 הרשעות קודמות בגין מספר עבירות נשק וקשירת קשר לביצוע פשע בגינן ריצה 30 חודשי מאסר בפועל, ובעטיין תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה. כן נטען, כי נוכח חומרת המקרה יש לתת משקל נמוך לכך שלמשיב 2 יש עבר פלילי נקי. בנוסף, נטען כי העבירות המיוחסות למשיבים מקימות חשש מפני שיבוש הליכי משפט והמלטות מן הדין, חשש המתעצם נוכח העונשים הכבדים הצפויים למשיבים באם יורשעו בדין.

6. בדיון לפני הפנה בא כוח המדינה לנימוקי הבקשה שבכתב. מנגד טען בא כוח המשיבים כי האירועים מושא כתב האישום הם אכן חמורים ואולם המסוכנות של המשיבים אינה קיימת עוד, וזאת ניתן ללמוד, לטענתו, מכך שבתקופה של מעצרם לא ניסו המשיבים לשבש הליכים, להשפיע על עדים או להימלט מן הדין. לכן יש לדבריו מקום לבקש היום תסקיר מעצר בעניינם של המשיבים 1-3 לגביהם נמנע בית המשפט קמא לבקש תסקיר.

כן נטען כי שמיעת התיק אינה מתקדמת בקצב ראוי. המדובר בתיק עם כ-100 עדים ובינתיים נשמעו רק 14 עדים וסיום התיק אינו נראה באופק. בתגובה לכך טען בא כוח המדינה כי בשלב הראשון אכן היה עיכוב בהתקדמות התיק מסיבות שאינן באשמת מי מהצדדים (נסיון גישור והחלפת מותב), ואולם בהמשך

לכך התיק מתנהל ללא עיכובים. אמנם נשמעו רק 14 עדים אך מדובר בעדים המהותיים בתיק, שעדותם וחקירתם הנגדית נמשכו זמן רב, אך אין בכך כדי להעיד על קצב התקדמות ההליכים. כן נטען שהסנגורים מתנגדים לוותר על העדת עדים, כולל עדים טכניים, ובכך תורמים להתמשכות ההליכים. לבסוף צוין כי קבועים שלושה מועדי דיון במהלך חודש אוקטובר ובישיבה הקרובה צפוי בית המשפט לקבוע מועדים נוספים בתוך תקופת הארכת המעצר המבוקשת.

דיון והכרעה

7. לאחר עיון הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

8. המעשים המיוחסים למשיבים בכתב האישום - שעיקרם הובא לעיל - הם מעשי בריונות אלימים שקשה להפריז בחומרתם, ולא בכדי לא ראה בית משפט קמא מקום לבקש תסקיר מעצר בעניינם של המשיבים 1-3 בשל רמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהם, שכן מקום בו השתכנע בית המשפט כי חלופת מעצר לא תסכון, רשאי הוא לשלול חלופת מעצר גם מבלי להיזקק לתסקיר שירות המבחן (בש"פ 51/10 אקרמן נ' מדינת ישראל (13.1.2010)).

לא מצאתי כל ממש בטענת בא כוח המשיבים כי מסוכנות זו של המשיבים אינה קיימת עוד. מכל מקום, טענות לענין זה, לרבות בקשת המשיבים כי ייערך תסקיר בעניינם, מקומם הנכון הוא במסגרת בקשה מטעמם לבית משפט קמא לעיון חוזר לפי סעיף 52 לחוק המעצרים, ולא במסגרת בקשה של המדינה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק האמור.

9. במוקד הדיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים עומדים קצב התקדמות ההליך וניהולו התקין והאיזון בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירה על שלום הציבור.

במקרה דנן היו אמנם עיכובים בשלב הראשון של ההליכים, מטעמים שאינם באשמת מי מהצדדים, בעטיים הגענו לתום תקופת 9 חודשי מעצר כאשר פרשת התביעה רק בתחילתה. ואולם, כמצוין לעיל, נראה ש"הרכבת עלתה על הפסים" ועדי התביעה כבר החלו להישמע, וקבועים עוד מספר מועדי דיון קרובים.

10. המדובר בהארכת מעצר ראשונה ואין מקום בשלב זה לתחזיתו הפסימית של בא כוח המשיבים באשר להתמשכות המשפט. מובן כי החובה לעשות מאמץ למנוע התארכות ההליכים מעבר למתחייב מוטלת על שני הצדדים.

11. אשר על כן אני נעתר לבקשה ומורה על הארכת מעצרם של המשיבים בתשעים ימים החל מיום 6.10.2015, או עד למתן פסק דין בת"פ 10578-01-15, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ח בתשרי התשע"ו (1.10.2015).

ש ו פ ט

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח. 15064890_B01.doc שצ
מרכז מידע, טל' 077-2703333 ; אתר אינטרנט, www.court.gov.il